

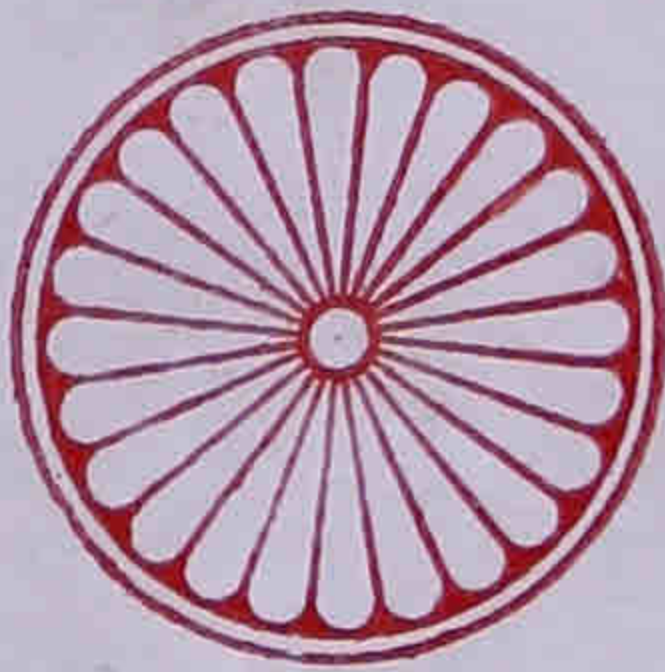
ဆဋ္ဌသင်္ဂီတိပုစ္ဆက အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

ကျေးဇူးတော်ရှင်

မဟာဓဉ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

ဟောကြားတော်မူသော

စက်လေးပါးတရားတော်ကြီး

၁-၂၅၃၂၊ ကောဇာ-၁၃၅၀၊ ခရစ်-၁၉၈၈၊

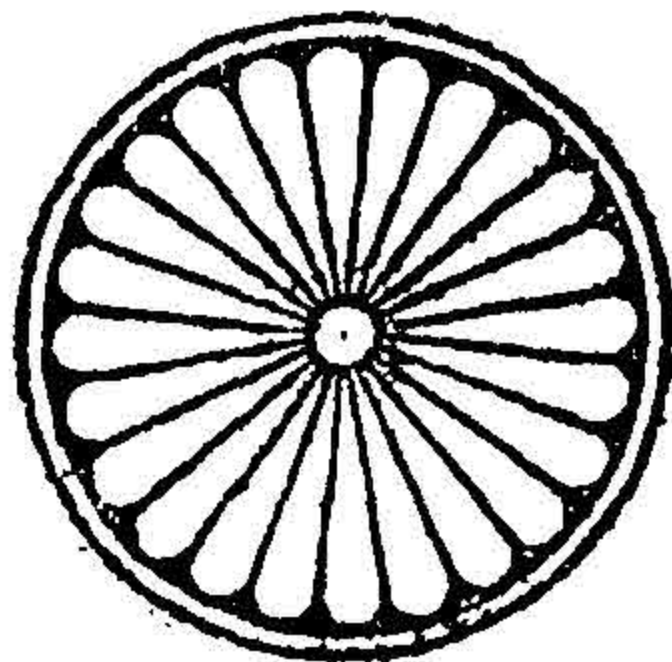
ဆဋ္ဌသင်္ဂီတိပုစ္ဆက အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

ကျေးဇူးတော်ရှင်

မဟာဓဉ္ဇိဆရာတော်ဘုရားကြီး

ဟောကြားတော်မူသော

စင်္ဂါပေါင်းတာရားတော်ကြီး

သာသနာ-၂၅၃၂၊ ကေဇာ-၁၃၅၀၊ ခရစ်-၁၉၈၈၊

စက်လေးပါးတရားတော်-(က)

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် [၃၆၂/၈၈(၈)]

မျက်နှာဖုံး ခွင့်ပြုချက်အမှတ် ()

—

ပထမအကြိမ်

—

အုပ်ရေ-၃၀၀၀

—

၁၉၈၈-ခုနှစ်

—

စက်တင်ဘာလ

—

ပန်းချီ-ဝေမွန်လင်း

—

ဘလောက်-နယူးဘားမား

—

အဖုံးရိုက်-စာပေပေါင်းကူး

—

စာအုပ်ချုပ်-အေးမိသားစု

—

ဓမ္မဒါန

—

ဦးညိုမောင်၊ ထုတ်ဝေသူ မှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၁၆၇၀)၊ ဗုဒ္ဓသာသနာ
နိဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်၊ အမှတ် ၁၆၊ ဟာမစ်တစ်လမ်း၊ ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်မြို့က ထုတ်ဝေ၍၊
ဦးတင်မောင် (၀၂၅၆-မြ) စာပေပေါင်းကူးပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ်-၉၀၊ အေ၊ ဘီ၊
ဝေဇယန္တာလမ်း၊ (၈)ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့ ရန်ကုန်က ပုံနှိပ်သည်။

ဖုန်း-၅၅၉၁၅

၁၃၁၆-ခုနှစ်မှ ၁၀ ခုနှစ် သာသနာ ၂၅၀၀ ပြည့်စာထိ၊ သံဂါယနာတင်စင်

အမေး မဟာစာညှိ (၅၀) နှစ်၊ အဖြေ မင်းကွန်း (၄၃) နှစ်တို့ပုံ၊

မာဏိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	စက်လေးပါးတရားတော်ကြီးစာအုပ် လက်ဦးရှုဖွယ် မင်္ဂလာအမှာ	 ၃
	စက်လေးပါးတရားတော်ကြီးစာအုပ် ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းအကြောင်းရင်း မင်္ဂလာစကား	
၂။	ခေတ်ပညာသင်ကြားခြင်း	 ၁၀
၃။	ဆေးတက္ကသိုလ်၌ ဆေးပညာသင်ခြင်း	 ၁၀
၄။	ဩစတြီးယားနိုင်ငံ ဗီယင်နာမြို့ ဆေးတက္ကသိုလ်၌ ဆေးပညာဘွဲ့ယူ	 ၁၁
၅။	ဩစတြေးလျားနိုင်ငံပသ်မြို့သူ၏အမေး	 ၁၁
၆။	စစ္စတာဒေါ်လျမြင့်၏ကျေးဇူး	 ၁၃
၇။	ဝိပဿနာအလုပ်ပေးတရားနာရခြင်း	 ၁၃
၈။	မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားဟောကြား ဉာဏ်စဉ်တရား	 ၁၄
၉။	ဗုဒ္ဓသာသနာဝင်တိုင်း အားထုတ်ရမည့် ဝိပဿနာတရား	 ၁၄

ဃ]

မာတိကာ

စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟောကြားတော်မူသော
စက်လေးပါး အနုမောဒနာ တရားတော်ကြီး

၁၀။	စက်လေးပါးသရုပ်		၂၁
၁၁။	ပတိရူပဒေသဝါသစက်ဆိုတာ		၂၂
၁၂။	သူတော်ကောင်း အမှီရတယ်ဆိုတာ		၂၅
၁၃။	အတ္တသမ္မာပဏိဓိ စက်ဆိုတာ		၂၇
၁၄။	ပုဗ္ဗေကတပုညတာ စက်ဆိုတာ		၃၀
၁၅။	ရှင်ပြုရဟန်းခံတယ်ဆိုတာ ပုဗ္ဗေကတပုညတာ ပါဘဲ		၃၂
၁၆။	စက်လေးပါးကောင်းကျိုးဆက်လည်ပုံ		၃၃
၁၇။	ရှင်ရာဟုလာဆိုတဲ့ဘုရားသားတော်ဟာ		၃၅
၁၈။	ဒီနေ့ရှင်ပြုရဟန်းခံဟာ သမ္ပတ္တိစက်လေးပါး နဲ့ဆိုင်တယ်		၃၇
၁၉။	အကောင်းဆုံးဆုတောင်း		၃၉
၂၀။	ရေစက်ချ		၄၀
၂၁။	ဆုတောင်း		၄၁
၂၂။	အမျှခေ		၄၂

မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ ဗုဒ္ဓသာသနာနုဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်
အကျိုးဆောင်ဆရာဝန် ဦးသန်းနောင် ၏ ၅၅-နှစ်မြောက်
မွေးနေ့မင်္ဂလာ ဓမ္မဒါနအဖြစ်
ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူ၊ ယောဂီ၊ သူတော်စင်အပေါင်းတို့အား
အမှတ်တရအနေအားဖြင့်
စက်လေးပါးတရားတော်ကြီး စာအုပ်ကို
ဓမ္မဒါန လှူဒါန်းပါသည်။

စက်လေးပါး တရားတော်ကြီး စာအုပ် လက်ဦးရူဖွယ် မင်္ဂလာ အမှာ

သဗ္ဗ သိဒ္ဓိ သုခါ ဝဟံ။

ဒေါက်တာ သန်းနောင်သည် ကျုပ်ပျော်မြို့နယ် အထောင်ကျေးရွာသား ဇာတိဖြစ်ပါသည်။ မိဘတို့သည် မျိုးရိုးစဉ်လာ အရ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ကိုးကွယ်ကြသော အမျိုးကောင်း ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာမများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ဒေါက်တာ သန်းနောင်ကို ငယ်စဉ်ကပင် ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ ရတနာမြတ် သုံးပါးကို ဆည်းကပ် တတ်အောင် ရွာဦး ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်း၌ ပညာသင်ရန် အပ်နှံခဲ့ပါသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၌ နေ့စဉ် စာမသင်မီ ဘုရားရှိခိုး၊ ဝတ်တက်၊ ဝတ်ကပ်ကြရသည်။ ကျောင်းရောက်စ ကျောင်းသား ငယ်တို့လည်း ကျောင်းသားကြီးများနှင့် အတူ ဘုရားဝတ်ပြုရသည်။ တစ်ပုဒ်၊ တစ်ပါဒ်မျှ မဆိုဘတ်ကြသေးသော်လည်း နေ့ရက်ကြာလာသောအခါ ကြားဖူးနားဝဖြင့် လိုက်ပါ ဆိုကြသောကြောင့် ဩကာသ၊ နမော တဿ ဘဂဝတော-စသည်တို့ကို ဆိုတတ်လာကြသည်။ သင်ပုန်းကြီးကုန်အောင် မသင်ရသေးခင်ကပင် ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ-စသော သရဏဂုံသုံးပါးကို ကျောင်းသားကြီးများနှင့်အတူ လိုက်ပါဆိုကြရ၍ ပါဠိရော

အနက်ပါ နှုတ်တက်ရကုန်ကြလေပြီ။ (ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ) သုံးပုဒ်သည် ဗုဒ္ဓ
သာသနာဝင်အဖြစ်ကို ခံယူသောအခါ ရှုတ်ဆိုကြရသော ပါဠိ
နှင့် အနက်ဖြစ်ပါသည်။

မိဘတို့သည် ကျောင်းနေစ ကလေးတို့ သရဏဂုံ သုံးပါးကို
ရှုတ်ဆိုသံကြားရသောအခါ ငါ့သား၊ ငါ့သမီးတို့ ဗုဒ္ဓသာသနာ
ဝင် ဗုဒ္ဓဘာသာအစစ်ဖြစ်လာပြီ။ တခြား ဘာသာအယူကို ယူ
တော့မည်မဟုတ်ဟု ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်ကြရသည်။

ဒေါက်တာ သန်းနောင် ဗုဒ္ဓဘာသာ စာပေ အထိုက်
အလျောက် ဖတ်တတ်လာသောအခါ မိဘတို့သည် ရှင်သာမဏေ
ပြုပေးခဲ့သည်။ ဒေါက်တာ သန်းနောင်သည် သာမဏေတစ်လှည့်
ကျောင်းသားတစ်လှည့် အဖြစ်ဖြင့် ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှု စာပေတို့ကို
အခြေခံရသည်အထိ ကောင်းစွာသင်ခဲ့ရသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးသောအခါ မိဘများက သားဖြစ်သူ
ဒေါက်တာ သန်းနောင်၏ အနာဂတ်လူမှုရေးဆိုင်ရာ လောကီ
သိပ္ပံပညာ တတ်မြောက်ရေး လိုအပ်သေးကြောင်း သိပြီးဖြစ်၍
“ပဋိရူပဒေသဝါသ” ဖြစ်သော သင့်တင့် လျောက်ပတ်ရေး
အတွက် လောကီပညာသင်ရန် ရန်ကုန် နေပြည်တော်သို့ ပြောင်း
ရွှေ့ထားခဲ့လေသည်။ ဒေါက်တာ သန်းနောင်သည် ၁၀-တန်း
စာမေးပွဲအောင်ပြီး ရန်ကုန် ဆေးတက္ကသိုလ်သို့ တက်ရောက်၍
ဆေးပညာသင်ခဲ့လေသည်။ ဆေးပညာသိပ္ပံဘွဲ့ရပြီးနောက် နိုင်ငံ

လက်ဦးရှုဖွယ် မင်္ဂလာအမှာ

၅

တွင်း အမှုထမ်းဆရာဝန် ကလေးအဖြစ်ဖြင့် တာဝန်ထမ်းဆောင်
ခဲ့လေသည်။

ထိုမှတစ်ဖန် ဥရောပတိုက် ဩစတြီးယားနိုင်ငံ ဗီယင်နာမြို့
ဆေးတက္ကသိုလ်သို့ တက်ရောက်၍ ဆက်လက်ပညာသင်သော
အခါ ဆေးပညာဘွဲ့လွန်သင်တန်းအောင်မြင်ခဲ့ပြီးနောက် မြန်မာ
နိုင်ငံသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်လာပြီးနောက်
ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး နှလုံးခွဲဆေးကုခန်း၌ သူနာပြုဆရာမ စဉ့်တာ
ဒေါ်လှမြင့်နှင့်တွေ့သောအခါ မဟာစည်ရိပ်သာ၌ တရားအား
ထုတ်ရန် တိုက်တွန်းသဖြင့် ဗီယင်နာတက္ကသိုလ်၌ ဝိပဿနာ
တရား အားထုတ်ပုံအကြောင်း အမေးခံခဲ့ရသည်ကို ပြန်လည်
သတိရ၍ “အားထုတ်ချင်ပါသည်၊ အကူအညီပေးပါ”ဟု ဝမ်း
သာစွာ တောင်းပန်လေသည်။

မကြာမီပင် စဉ့်တာ ဒေါ်လှမြင့် ခေါ်သည့်နေ့၌ မဟာစည်
သာသနာ့ရိပ်သာသို့လိုက်ပါ၍ တရားအားထုတ်လေသည်။ တရား
အားထုတ်စမှာတော့ သမာဓိအားနည်းသဖြင့် နာရီပိုင်းမျှသာ
အားထုတ်နိုင်ပါသည်။ ရက်အတန်ကြာသောအခါ နေ့ရောညပါ
အားထုတ်သောကြောင့် တရားပြည့်စုံသည့် အခြေ အနေသို့
ရောက်၍ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယဆရာတော်တို့က ခွင့်ပြုသဖြင့် ဉာဏ်
စဉ် တရားနာခဲ့ရပါသည်။

ဒေါက်တာ သန်းနောင်သည် ဉာဏ်စဉ် တရားနာပြီးနောက်
ဝတ်ကြောင်ကို ပယ်ခွာ၍ ရဟန်းဝတ်လိုစိတ်ဖြစ်လာသည်။ သို့

ပါသော်လည်း သံယောဇဉ်ကြိုးတို့က ရှိနေသဖြင့် အထမမြောက်
ခဲ့ပါ။ ဝိပဿနာတရားကို နေ့စဉ်ပင် တရားအားထုတ်မြဲ အား
ထုတ်နေသည်။ ဇနီးနှင့်သားသမီးများ၊ ဆွေမျိုးစုတို့အား ဗုဒ္ဓ
သာသနာတော်၏ “ဓမ္မရသ” တရားအရသာကို ထိုက်တန် သ
လောက် ခံစားဖို့အတွက် ရဟန်းခံ၊ ရှင်ပြု၊ သီလရှင်ဝတ် မဟာ
ဒါနအလှူတော်ကြီးကို တခမ်းတနားပြုလုပ်ရန် ဆွေမျိုးစုတို့နှင့်
တိုင်ပင်ခဲ့ပါသည်။

အိမ်သူအိမ်သားနှင့်တကွ ဟင်္သာတမြို့မှ အမဖြစ်သူ ဒေါ်
မြလေး၊ ထို့ပြင် ညီအစ်ကို မောင်နှမအားလုံးတို့ တူညီသော
ဆန္ဒဖြင့် ရန်ကုန်မြို့ မဟာစည် သာသနာ့ရိပ်သာကြီးအတွင်း၌
ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရား
ကြီး၊ တိပိဋကဓရ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မင်းကုန်းဆရာတော်ဘုရား
ကြီးတို့အား ဦးထိပ်ထား၍ ပင့်သံဃာ ၂၂-ပါးတို့၏ မျက်
မှောက်တွင် ဒေါက်တာ သန်းနောင်အပါအဝင် ရဟန်းလောင်း
၁၇-ပါး၊ သာမဏေလောင်း ၁၀-ပါးတို့အား ၁၃၃၇-ခုနှစ်
နှောင်းတန်ခူးလဆန်း ၁၂-ရက်နေ့က မဟာစည် သာသနာ့
ရိပ်သာ သိမ်တော်ကြီး၌ နံနက်ပိုင်း ၇-နာရီတွင် ရဟန်းခံရှင်ပြု
ဥပသမ္ပုဒ်မင်္ဂလာနှင့် ပဗ္ဗဇ္ဇမင်္ဂလာ ကျင်းပ၍ ကျေးဇူးတော်ရှင်
မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက စက်လေးပါးတရားတော်ကြီး
ကို ဟောကြားတော်မူပြီးလျှင် ရေစက်သွန်ချ အမျှပေးဝေပါ
သည်။ ယင်း မဟာဒါနအလှူတော်ပွဲကြီးတွင် သင်္ကန်းစသော
လူဖွယ် ဝတ္ထုပစ္စည်း အမျိုးမျိုးအပြင် နဝကမ္မ အလှူတော်ငွေ

လက်ဦးရှုဖွယ် မင်္ဂလာအမှာ

၇

များကိုပါ အပ်စပ်သောနည်းဖြင့် လူဒါန်းခဲ့ပါသည်။ ပင့်သံဃာတော်များနှင့် ရိပ်သာတွင်းရှိ သံဃာတော်များ၊ ယောဂီများ၊ ဖိတ်ကြားထားသော ညွှန်သည့်တော်များအား မှန်းမတည့်မီ ဆွမ်း ခဲဖွယ် ဘောဇဉ် ချိုချဉ် ရသာ အဖြာဖြာတို့ ဆက်ကပ်ကျွေးမွေးလူဒါန်းပါသည်။ ထိုမဟာဒါန အလှတော်ပွဲကြီးတွင် ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သည့် စက်လေးပါး တရားတော်ကြီး ကို ထိုစဉ်က အသံဖမ်းယူခဲ့သဖြင့် အသံမှ စာမူအဖြစ်၊ စာမူမှ စာအုပ်အဖြစ် ရောက်အောင် ဤအမှာစာရေးသူက ပြုစုဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ပါသည်။

မင်္ဂလာ အောင်မြင်

ဂုဏ်ထူးဆောင်အမှုဆောင်
မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
ဟောကြားတော်မူသော
ဓမ္မိလောမပါး အရားတော်ကြီးစွာအဖို့
ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း အကြောင်းရင်းမင်္ဂလာကောင်း

စိရိ တိဋ္ဌတု သဒ္ဓမ္မော။

ကျွန်တော်သည် ဧရာဝတီတိုင်း ကျပ်ပျော်မြို့နယ် အထောင်
ကျေးရွာတွင် ရတနာမြတ်သုံးပါးအား ကြည်ညိုလေးစား အား
ထား ကိုးကွယ်ကြသောမိဘတို့မှ မွေးဖွားခဲ့ပြီးလျှင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ
သာသနာတော်၏ အရိပ် အာဝါသအောက်၌ ကြီးပြင်းလာခဲ့
ရသူဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏ အနန္တဂုဏ်အင် ကျေးဇူးရှင်
ဖြစ်ကြသော မွေးသမိခင်၊ မွေးသဖခင်တို့သည် မျိုးရိုးစဉ်လာ
အရ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို နှစ်နှစ်ကာကာ သက်ဝင်ယုံကြည်
အားထားသူများ ပီသစွာ အသိအလိမ္မာ ပြည့်ဝကြသူ၊
သာသနာရေး၊ ဘာသာရေးတို့ကို အစဉ်အလာအရ မွေး
လျော်စွာ ကျင့်သူများ ဖြစ်သကဲ့သို့ သားသမီးများကို လည်း
ကောင်း၊ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟတို့ကိုလည်းကောင်း ဗုဒ္ဓသာသနာ
ယဉ်ကျေးမှုအတွင်း သိမ်းသွင်းလေ့ ရှိပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ငယ်စဉ်ကပင် လောကီ အတန်းကျောင်း
တွင် အချိန်ပြည့်နေခဲ့သည်မဟုတ်ပါ။ အကျင့်သိက္ခာ ပြည့်စုံပါ

စက်လေးပါး တရားတော်ကြီး

သော ရွာဦး ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၌သာ ကျောင်းသား အဖြစ်တစ်လှည့်၊ ရှင်သာမဏေအဖြစ်တစ်လှည့် နေခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်၏မိခင်ကြီးသည် ကျွန်တော်အား ဗုဒ္ဓသာသနာ တော်၏ ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်ကို ငယ်ငယ်ကပင် ခံယူရရှိရန် ရဟန်း သံဃာနှင့် နီးကပ်အောင် ထားခဲ့ပါသောကြောင့် ကျွန်တော်၏ အသည်းနှလုံးတွင် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၏ ဂုဏ်ရည် ကျင့်ဝတ်တို့ ယုံကြည်စွဲမြဲစွာ ခံယူရရှိခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။

ခေတ်ပညာသင်ကြားခြင်း

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးသောအခါ မိဘတို့၏အမြော်အမြင် ဖြင့် ကျွန်တော်၏ အနာဂတ်လူလားမြောက်ရေးအတွက် ခေတ် ပညာသင်ကြားနိုင်ရန် ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ ထားခဲ့သော ကြောင့် မိဘ၊ဆွေမျိုးများနှင့် ခွဲခွာခဲ့၍ လူမှုရေး ပညာတို့ကို သင်ကြားခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်၏ မိဘရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှုဖြစ် သော ရတနာမြတ်သုံးပါး အနန္တကျေးဇူးရှင်များ၏ ဂုဏ်ကျေး ဇူးများကို အစဉ်သတိရလျက် ဒါန၊ သီလစသော ကုသိုလ် ကောင်းမှုများကို ဝတ်မပျက်စေဘဲ ကောင်းစွာ နေထိုင် ကျင့် သုံးရင်း လူမှုရေးပညာတို့ကို သင်ကြားခဲ့ပါသည်။

ဆေးတက္ကသိုလ်၌ ဆေးပညာသင်ခြင်း

ကျွန်တော်သည် ဆေးတက္ကသိုလ်၌ ဆေးပညာကိုသင်ကြား သောအခါ၌လည်း ရတနာမြတ်သုံးပါးနှင့် မိဘ ဆရာသမား

ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း အကြောင်းရင်းမင်္ဂလာစကား ၁၁

တို့ကို နေ့စဉ်မမေ့အောင် အနန္တငါးပါးအား ပြုလုပ်နေကြ ဗုဒ္ဓ
ယဉ်ကျေးမှု ဝတ်များကို မပျက်မကွက်အောင် ပြုလုပ်ခဲ့ပါ
သည်။ ဆေးတက္ကသိုလ်၌ သိပ္ပံဘွဲ့ကိုရသောအခါ မြန်မာနိုင်ငံ
အတွင်း၌ လှည့်လည်၍ အမှုထမ်းခဲ့စဉ်ကလည်း အနန္တငါးပါး
အား နေ့စဉ်ပြုလုပ်ရမည့်ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်တို့ကို ဦးထိပ်ထား၍
ဥပုသ်နေ့တိုင်းပင် ရှစ်ပါးသီလကို မပြတ် စောင့်သိန်းခဲ့သည့်
အပြင် သက်သတ်လွတ်လည်း စားသုံးခဲ့ပါသည်။

သြစတြီးယားနိုင်ငံ ဗီယင်နာမြို့ ဆေးတက္ကသိုလ်၌
ဆေးပညာဘွဲ့ယူ

နိုင်ငံရပ်ခြား တိုင်းတစ်ပါးသို့ ပညာသင်ကြားရန် အခွင့်ရ
သောအခါ ၁၉၆၉-ခုနှစ်က ဥရောပတိုက် သြစတြီးယား
နိုင်ငံ ဗီယင်နာမြို့၌ ဆေးပညာ ဘွဲ့လွန်သင်တန်း တက်ရောက်
နေစဉ် သြစတြေးလျားနိုင်ငံ ပသ်မြို့သို့ မစ္စဂျင်နီဆိုသို့ ကျောင်း
သို့ တစ်ဦးက ကျွန်တော်အား “မြန်မာနိုင်ငံမှ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကိုး
ကွယ်သူ ကျောင်းသားတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း” ကြားသိရသဖြင့်
သူမ သည် ကျွန်တော်အား မိတ်ဆွေဖွဲ့လာပြီးလျှင် သူ့အလွန်
စိတ်ဝင် စားနေသော ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၏ အမြင့်မြတ်ဆုံး
ဖြစ်သော သမထဘာဝနာနှင့် ဝိပဿနာကျင့်စဉ်များကို သိလို
ပါကြောင်း လေးစားစွာမေးမြန်းပါသည်။

သြစတြေးလျားနိုင်ငံ ပသ်မြို့၏အမေး

ကျွန်တော်မှာ မြန်မာပြည်၌နေခဲ့တုန်းက မိဘတို့၏ သင်ပြ
မှုနှင့် ရွာဦးကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီး၏ သင်ပြမှုလောက်သာ

နားလည်ကျင့်သုံးခဲ့ရသောကြောင့် ဒါန, သီလလောကံသာ သိခဲ့ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်သည် ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှု၏အခြေခံဖြစ်သော အသိအလိမ္မာလောကံသာရှိသူ, အနန္တငါးပါးရှိသေမြတ်နိုးမှုနှင့် ဥပုသ်သီတင်း ဆောက်တည်မှု, နေ့စဉ် ငါးပါးသီလ ဆောက်တည်မှုမျှလောက်သာ သိခဲ့သူ, ကျင့်သုံးခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။

နိုင်ငံခြားသူ၏အမေး-သမထဝိပဿနာကို ဘယ်သို့မျှ မဖြေနိုင်သည့်အတွက် ထိတ်လန့်တုလုပ်ပြီး သံဝေဂ ရမိပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ဗုဒ္ဓသာသနာတိုင်း ဗုဒ္ဓသာသနာဝင် မိဘတို့မှ မွေးဖွားသူ တစ်ဦးလည်းဖြစ်, ဗုဒ္ဓသာသနာကို အမြတ်တနိုးကိုးကွယ်သူလည်း ဖြစ်ပါလျက် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၏ အမွေအနှစ် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သောမဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်ကို ရနိုင်, ရောက်နိုင်, ကျွတ်တန်းဝင်နိုင်သော ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၏ အနှစ်သာရ ဖြစ်သည့် သမထဘာဝနာ, ဝိပဿနာဘာဝနာတို့ကို ကျင့်သုံးဖို့ နေနေသာသာ သမထ, ဝိပဿနာဆိုသောအမည်ကိုပင် မသိခဲ့သေး၍ ကျွန်တော် မှာ များစွာယူကျုံးမှုရ မျက်နှာမလှ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်မှာ ဟင်းအိုးမွေယောက်မသည် ဟင်းအရသာ မသိသလို ငါသည် ဗုဒ္ဓသာသနာဝင် အမျိုးသားတစ်ယောက် ဟူ၍သာ ဆိုရသော်လည်း ဒါန, သီလလောကံဖြင့်သာ ကျေနပ်ရောင့်ရဲနေခဲ့သည်။ သာသနာတော်၏ အနှစ်သာရ ဖြစ်သော သမထဝိပဿနာကို ငါမခံစားရ ပါသေးတကား၊ ဟင်းအိုး

ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း အကြောင်းရင်းမင်္ဂလာစကား ၁၃

တိုင်းကို မပြတ်မွေ့နှောကံနေရသော ယောက်မသည် ဟင်း၏ အရသာကို မသိရသကဲ့သို့ ငါသည်လည်း ဗုဒ္ဓသာသနာဝင်သာ ဆိုရသည် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၏ အနှစ်သာရဖြစ်သော သမထ ဝိပဿနာ၏ အရသာကို မခံစားရပါသေးတကားဟု နှလုံး မသာဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

စစ္စတာ ဒေါလုမြင့်၏ကျေးဇူး

ကျွန်တော်သည် မြန်မာပြည်သို့ ပြန်ရောက်သည့် အခါ မကြာမီပင် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး နှလုံးရောဂါ ခွဲစိတ်ကုဌာနမှ သူနာပြုဆရာမကြီး (ယခု မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ ဆေးခန်း မှူး) စစ္စတာ-ဒေါလုမြင့်၏ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်မှု အကူအညီ ကြောင့် ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ခြေတော်ရင်းသို့ ငပ်စင်းရုံကြိုးလက်စုံမိုး၍ ဝိပဿနာအလုပ်ပေး တရားတော်ကို နာယူခွင့်တောင်းခံရပါသည်။

ဝိပဿနာအလုပ်ပေးတရား နာရခြင်း

အလုပ်ပေးတရားကို နာယူခွင့် ရပြီးနောက် ကနဦးအစ၌ တနင်္ဂနွေ တစ်ပတ်တစ်ကြိမ် တစ်နာရီခန့်မျှ တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း တရားထိုင်၍ ရှုမှတ်ခဲ့ရပါသည်။ ထိုနောက်ထိုင်ပုံ အချိုးကျလာ သောအခါ တစ်ဆင့်တက်၍ အချိန်ပိုင်း သယောဂီအဖြစ်ဖြင့် ရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်ခဲ့ရပါသည်။ ထိုစဉ်က ကမ္မဋ္ဌာနာ စရိယ ဆရာတော်များမှာ ဦးပဏ္ဍိတာဘိဝံသ (ယခု သြဝါဒါ စရိယ) ဆရာတော်၊ အရှင်ဇနကာဘိဝံသ (ယခု ချမ်းမြေ့ရိပ်သာ

၁၄ စက်လေးပါး တရားတော်ကြီး

ဆရာတော်) ဆရာတော်ဦးဇဝန (စံလွန်တော်မူ)၊ ဆရာတော် ဦးဝဏ္ဏိတ (ဖျာပုံဆရာဘော်) အရှင်မြတ်တို့က တရားပြသွန်သင် ဆုံးမ နည်းညွှန်ပြတော်မူကြပါသည်။

မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားဟောကြား ဉာဏ်စဉ်တရား

ကျွန်တော်သည် ပထမ ၃-လခန့်သာ အချိန်ပိုင်းအားထုတ် ခဲ့ပြီးနောက် အလုပ်သဘောပေါက်သောအခါ ဆက်လက်၍ အချိန်ပြည့်အားထုတ်လေရာ ၃-လခန့်မျှဖြင့်ပင် တရားပြည့်စုံခဲ့၍ ဉာဏ်စဉ်နာကြားဖို့ အခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကိုယ် တော်တိုင် ဝိပဿနာ အလုပ်ပေးတရားတော်ကို (ဟောကြား) ပေးသနားတော်မူသကဲ့သို့ ဉာဏ်စဉ်တရားတော်ကိုလည်း ကိုယ် တော်တိုင်ပင် ဟောကြားတော်မူသောအခါ အားထုတ်စဉ်က တွေ့ခဲ့ရသော ဉာဏ်စဉ်များကို ပြန်လည်၍ကိုယ်တိုင်သိ နာကြား ရသဖြင့် အလွန်တရာ ထူးထူးခြားခြားပင် မခံစားခဲ့ရဖူးသော အရသာတို့ကို ခံစားရပါသောကြောင့် မကြုံစဖူး အလွန်ထူးခြား သော ပီတိ၊ ပဿဒ္ဓိ၊ သမာဓိစသော ဓမ္မရသာတို့ကို ခံစားကြရပါ သောကြောင့် လူဖြစ်ကျိုးနပ်ပါပေစွာဟု လွန်စွာလွန်စွာအားရ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာဝင်တိုင်း အားထုတ်ရမည့် ဝိပဿနာတရား

ဉာဏ်စဉ်တရားနာပြီးနောက် သဘောပေါက်မိသည်မှာ ဝိပဿ နာတရားကို ဘယ်အယူဝါဒကို ယူသူပင်ဖြစ်စေ အမျိုးသား

ဖြစ်ပေါ်လာရခြင်း အကြောင်းရင်းမင်္ဂလာစကား ၁၅

တိုင်း၊ အမျိုးသမီးတိုင်း ကြီးငယ်မရွေး အားထုတ်ထိုက်သည့် အဖိုးတန်လုပ်ငန်းတစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း၊ ကြိုးစားအားထုတ်ရှုမှတ် ပါလျှင် ၇-ရက် ၇-လဖြင့်ပင် တရားပြည့်ဝလာ၍ မကောင်းမှု ဒုစရိုက်တို့ကို လုံးဝရှောင်ရှားနိုင်ပြီး သီလပြည့်၊ သမာဓိပြည့်ဝ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ပြည့်ဝ၍ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ် ကျန်းမာရှိကြပြီး ကောင်းမှုကုသိုလ် အရပ်ရပ်တို့ကို ပြုလုပ်တိုင်း၊ ပြုလုပ်တိုင်း အကျိုးပေးနိုင်သည် ဖြစ်ပါသောကြောင့် မိမိ တစ်ဦးတည်းသာမက တစ်အိမ်သားလုံး အိမ်ရှင်မနှင့် သား သမီးများပါ၊ ဆွေသားမျိုးစုပါမကျန်နှိုးဆော်၍ ဗုဒ္ဓသာသနာ ဝင်တိုင်း အားထုတ်ရမည့်တရား ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်သည်ပင် ၁၉၇၆ ခုနှစ်(၁၀-၄-၇၆) နေ့က ကျွန်တော်အပါအဝင် ကျွန်တော်၏ ဆွေသားမျိုးစုနှင့် မိတ်သင်္ဂဟအားလုံးစုပေါင်း၍ ရဟန်းခံထိုက်သူတို့ကို ရဟန်း ဘောင်တင်၍ ရှင်အဖြစ်ခံထိုက်သူတို့ကို ရှင်သာမဏေပြုပေး၍ သီလရှင်ဝတ်ထိုက်သော သမီးတို့အား သီလရှင်ဝတ်စေပြီးကာ ဓူပေါင်းမဟာဒါန အလှူပွဲကြီးကို မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ ကြီးအတွင်း၌ ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရား ကြီးနှင့် တိပိဋကဓရ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက ဆရာတော်ဘုရားကြီး များ အမှူးထား၍ ရိပ်သာအတွင်းရှိ သာသနမလင်္ဂသောဓနီ သိမ်တော်ကြီးအတွင်း၌ ကျင်းပခဲ့ပါသည်။ မဟာစည် ဆရာ တော်ဘုရားကြီးက စက်လေးပါးတရားတော်ကို ဟောကြား တော်မူ၍ ဂေဟစက်သွန်ချ ပေးသနားတော်မူပါသည်။

ပင့်သံဃာတော်များနှင့် ရိပ်သာအတွင်းရှိ သံဃာကုန်၊
 ယောဂီကုန်၊ ဝေယျာဝစ္စအကုန်၊ ရုံးအမှုထမ်းများ၊ ဖိတ်ကြား
 ထားသော ပရိသတ်များပါမကျန် နေဆွမ်း ဆက်ကပ် ကျွေး
 မွေး၍ သင်္ကန်းစသောလူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့ကို လူဒါန်းခဲ့သည့်
 အပြင် တိပိဋကဓရ မေတ္တဏှာဂါရိက မင်းကွန်းဆရာတော်
 အရှင်ဝိစိတ္တသာရကလည်း ထိုနေ့မုန်းလွဲ ၁-နာရီ အချိန်၌
 အာသီဝိသောပမသုတ္တန် တရားတော်ကို ဟောကြား ချီးမြှင့်
 တော်မူခဲ့ပါသည်။ ကျန်တော်တို့ မိသားစုအားလုံးလည်း တရား
 အားထုတ်ကြပါသည်။

အလှူပွဲ၌ ဟောကြားသောတရားတော်များကို နာကြားခွင့်
 ဖတ်ကြားခွင့်ရကြသော သူတော်စင်တို့ အဖို့ရာမှာ စိတ်နှလုံး
 အေးချမ်းကြည်သာ၍ လူဖြစ်ရကျိုးနပ်ကြသည့်အပြင် လောကီ
 ကြီးပွားချမ်းသာရေး၊ လောကုတ္တရာတရား ရင့်သန်တိုးတက်
 ရေးတို့အတွက် ကောင်းမြတ်သောအကြောင်း အထောက်အပံ့
 ရကြသည်သာမက ယခု မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် စိတ်ချမ်းသာ
 ကိုယ်ကျန်းမာအောင် ကောင်းစွာနေတတ်၊ ကောင်းစွာကျင့်သုံး
 တတ်၊ ငယ်ရွယ်သူတို့အား ကောင်းစွာသွန်သင်ဆုံးမတတ်၊ ကြီး
 ပွားချမ်းသာကြောင်း အကြံကောင်းပေးတတ်၍ ယခုပစ္စုပ္ပန်၏
 ဘဝ၌လည်း အေးချမ်းသာယာစွာ နေရသလို အနာဂတ်ဘဝ၌
 လည်း ကောင်းရာသုဂတိ ရောက်နိုင်ပါသောကြောင့် ဤစက်
 လေးပါး တရားတော်ကို စာအုပ်အဖြစ် စက်တင်ပုံနှိပ်၍ မေ
 ဒါနအဖြစ် ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူ၊ သူတော်စင် အပေါင်းတို့အား ပေး
 လှူ ဆက်ကပ် ဝေငှအပ်ပါသည်။

ဖြစ်ပေါ်လာရခြင်း အကြောင်းရင်းမင်္ဂလာစကား ၁၇

ကျွန်တော်အား ယခုကဲ့သို့ သာသနာတော်၏ အကျိုးကို သယ်ပိုးဆောင်ရွက်နိုင်ရန် အကူအညီပေးကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များ အားလည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရာတရား ပွားများ အားထုတ် နိုင်ရန် သာသနာ့အမွေအနှစ် တရားစစ် တရားမှန်တို့ကို ဟော ညွှန် ပြသတော်မူကြကုန်သော ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး အမှူးပြုသည့် သံဃာတော် အရှင်မြတ်တို့ နှင့်တကွ အသိပညာ အလိမ္မာ ပြည့်ဝတော် မူကြကုန်သော ကလျာဏမိတ္တ သူတော်စင် အပေါင်းတို့အား လည်းကောင်း နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ဦးညွှတ်ရုံကြီး ရှိခိုးလျက်ရှိပါသည်။ လောကီ ရေးဆိုင်ရာ အနေအလျှင်၊ အပြောအဆိုကအစ သွန်သင်ဆုံးမ သင်ကြားပြသခဲ့ကြသော ငယ်ဆရာကြီးနှင့် ဆရာအားလုံးတို့ အားလည်း လေးမြတ်ရှိသေရင်း ရှိသည့်အတိုင်း သက္ကစဂါရဝ ဖြင့် နေ့ညမကွာ ဦးညွှတ်ပြုလျက် ရှိပါသည်။ ပြုခဲ့သမျှသော လောကီကုသိုလ်၊ လောကုတ္တရာကုသိုလ် အရပ်ရပ်တို့ကို ပြုတိုင်း ပြုတိုင်းပင် ဘိုးဘွားမိဘနှင့် မိမိတို့ထက် အသက်ကြီးသူ၊ ဂုဏ် ကြီးသူ၊ သိက္ခာကြီးသူတို့အား နေ့စဉ် အမျှအတန်း ပေးဝေ ပါသည်။

ကျွန်တော်အား ယခုကဲ့သို့ သာသနာ့အကျိုး သယ်ပိုးထမ်း ရွက်ရင်း သာသနာ့အမွေအနှစ်၊ တရားစစ်တရားမှန်တို့ကို ကျင့် ကြံပွားများအားထုတ်နိုင်ရန် အကြောင်း အထောက်အပံ့ ပြုဖူး ကြသော ကျေးဇူးရှင် မိခင်၊ ဖခင်၊ အစ်ကို၊ အစ်မ၊ ဆွေမျိုးမိတ် သင်္ဂဟတို့နှင့် လောကီ လောကုတ္တရာ ပညာများကို သင်ကြား

စက်လေးပိုးတရားတော်-၂

၁၈

စက်လေးပါး တရားစော်ကြီး

ပြသ ဆုံးမတော်မူခဲ့ကြသော ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူ၊ ဆရာဟူသမျှ
ကျေးဇူးရှင် အနန္တတို့အားလက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးဦးညွှတ်ပါ၏။

ဤ ဓမ္မဒါနစာအုပ် ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် စေ့ဆော်တိုက်
တန်း၍ အစမှအဆုံးတိုင်အောင် မြတ်သောစိတ်နှလုံးဖြင့် ကူညီ
ပြင်ဆင်တည်းဖြတ် ကြီးကြပ်ဆောင်ရွက်ပေးသော ဆရာမင်္ဂလာ
ဦးအောင်မြင့်အားအမှူးထား၍ ဤကောင်းမှုနှင့်စပ်သမျှပုဂ္ဂိုလ်
တို့အား ကျေးဇူးဥပကာရ တင်ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်
ပါသည်။

ဒေါက်တာ-သန်းနောင်

၁၃၅၀-ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၁၁-ရက်၊
(သောကြာနေ့)

ရန်ကုန်မြို့၊ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ
 မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ မဟာသိမ်တော်ကြီး၌
 ၁၃၃၇-ခုနှစ်၊ နှောင်းတန်ခူးလဆန်း ၁၂-ရက်နေ့က
 ဒေါက်တာဦးသန်းနောင်-ဒေါ်နှင်းနှင်းသန်း မိသားစုတို့၏
 ရှင်ပြုရဟန်းခံအလှူတော်မင်္ဂလာ
 ရေစက်သွန်းချ အမျှပေးဝေပွဲတွင်
 ဆဋ္ဌသင်္ဂီတီပုစ္ဆက၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ကျေးဇူးတော်ရှင်
 မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသော

စက်လေးပါး အနုမောဒနာ တရားတော်ကြီး

စက္ကာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ စက္ကာနိ၊ ယေဟိ သမန္နာ
 ဂတာနံ ဒေဝမနုဿာနံ စဘုစက္ကံ ဝတ္တတိ၊ ယေဟိ သမန္နာ
 ဂတာ ဒေဝမနုဿာ နှစ်ရသေဝ မဟန္တတ္ထံ ဝေပုလ္လတ္ထံ
 ပါပုဏန္တိ ဘောဂေသု။

ဘိက္ခဝေ - ရဟန်းတို့၊ ဣမာနိစက္ကာနိ - ဤပြည့်စုံကြောင်း
 ဖြစ်သော စက်တို့သည်၊ စက္ကာရိ-လေးပါးတို့ပေတည်း။

စက္က - ကော်ဆိုတာ အဝန်းအဝိုင်း၊ ငန်းဝိုင်းနေတဲ့ဟာကို
 စက်၊ အဝိုင်းတွေပေါ့လေ၊ လောကမှာတော့စက်ဆိုလို့ရှိယင်အလို

၂၀ စက်လေးပါး တရားတော်ကြီး

လို သွားနေတဲ့ယန္တရားလို့ ဒီလိုနားလည်ကြတယ်။ ဒီဟာကတော့ အဝန်းအဝိုင်းပါတဲ့၊ စက္က - အဝန်းအဝိုင်းတဲ့၊ သို့သော်လဲ အလိုလိုသွားနေတဲ့ယန္တရားစက်တွေမှာလဲ အဝန်းအဝိုင်းတွေက ပါတာဘဲ၊ သူကလဲမပါလို့မဖြစ်ဘူး၊ ဘီးတွေက အဝိုင်းတွေနှင့် လည်ရတာ၊ အဲဒီ အဝန်းအဝိုင်း စက်လေးခုရှိပါတယ်။

ယေဟိ-ယင်းလေးပါးသော သမ္ပတ္တိစက်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတနံ - ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာနံ - နတ်လူတို့အား၊ စတုစက္ကံ - လေးပါးသောစက်ဝိုင်းသည်၊ ဝတ္တတိ - တစ်ဖန်ပြန် လျက်လည်နေ၏။

အဲ....စက်လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံလို့ရှိလျှင် အဲဒီ စက်လေးပါး ဆိုတာ တစ်ခုပြီးတစ်ခု အစဉ်အတိုင်း လည်နေတာကိုး၊ သူက လည်နေတာ၊ စက်လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ လူဖြစ် ဖြစ်၊ နတ်ဖြစ်ဖြစ် အဲဒီ စက်လေးပါးတွေ ပြန်ပြီးတော့ လည်နေ တာဘဲ၊ တစ်ပတ်ပြီးတစ်ပတ်၊ တစ်ပတ်ပြီးတစ်ပတ်၊ ပြန်လည် နေတယ်၊ သမ္ပတ္တိစက် ပြည့်စုံကြောင်းဖြစ်တဲ့ တရားတွေပေါ့၊ ဒါပါတဲ့ ပြည့်စုံကြောင်းဖြစ်တဲ့ တရားတွေ တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ဆက်သွယ်ပြီးတော့ လည်နေတယ်။

ယေဟိ-ယင်းသမ္ပတ္တိစက်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ - ပြည့်စုံကုန် သော၊ ဒေဝမနုဿာ - နတ်၊ လူတို့သည်၊ ဘောဂေသု - အသုံး အဆောင် စီးပွားဥစ္စာရတနာတို့၌၊ န စိရဿေဝ - မကြာမြင့် မီလင်လျှင်၊ မဟန္တတ္ထံ-ကြီးကျယ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဝေပုလ္လတ္တံ - ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏန္တိ-ရောက်လေကုန်၏။

စက်လေးပါးသရုပ်

၂၁

အဲဒီသမ္ပတ္တိစက်နှင့် ပြည့်စုံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ အသုံးအဆောင် ဖြစ်တဲ့ စီးပွားဥစ္စာရတနာတွေ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတွေ အရာရာ မှာ ကြီးကျယ်ခြင်း၊ ပြည့်စုံခြင်း ရောက်သွားတယ်တဲ့၊ မကြာခင် မှာလဲ ရောက်သွားတယ်။

စက်လေးပါးသရုပ်

ကတမာနိ စတ္တာရိ-အဘယ်လေးပါးတို့နည်းဟူမူကား၊ ပတိ ရူပဒေသဝါသော၊ သပ္ပုရိသာဝဿယော၊ အတ္တသမ္မာပဏိဓိ၊ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ။

- ၁။ ပတိရူပဒေသဝါသော - သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရတာက စက်တစ်ပါး၊ စက်ဝိုင်း'ရဲ့ အစိတ် အပိုင်းကလေး တစ်ခုပါဘဲ။
- ၂။ သပ္ပုရိသာဝဿယော - သူတော်ကောင်းကို မှီဝဲရတာ ကလဲ စက်တစ်ပါး။
- ၃။ အတ္တသမ္မာပဏိဓိ - မိမိကိုယ်တိုင် ကောင်းစွာ ဆောက် တည်ထားတာကလဲ စက်တစ်ပါး။
- ၄။ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ - ရှေးဘဝ ရှေးကလ၌ ပြုခဲ့ဖူး သော ကောင်းမှုရှိတာကလဲ စက်တစ်ပါး။

အဲဒီ စက်လေးပါးဘဲ၊ ဒီစက်လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တွေမှာ ဒီစက်တွေ ထပ်ကာ ထပ်ကာ လည်နေတယ်။ ဒီစက် လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ စီးပွားဥစ္စာ ရတနာတွေနဲ့

ကြီးကျယ်ခြင်း၊ မြင့်မြတ်ခြင်းသို့ မကြာခင်ရောက်တာဘဲ၊ စီးပွား
ချမ်းသာတွေနဲ့ ကြီးပွားချမ်းသာနေရတယ်လို့ ဆိုလိုပါတယ်။

၁။ ပတိရူပဒေသဝါသစက်ဆိုတာ

အဲဒီ စက်လေးပါးထဲက ပထမဆုံးက ပတိရူပဒေသဝါသ -
သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌ နေရခြင်းတဲ့။ လောကဘက်
ကလဲ ပတိရူပဒေသ - သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၊ တရား
ဘက်ကနေကြည့်ယင်လဲ ပတိရူပဒေသ - သင့်တင့် လျောက်ပတ်
သော အရပ် အရေးကြီးတာဘဲ။

လောကဘက်က သင့်တင့်လျောက်ပတ်တဲ့ အရပ်ဆိုတာ ဘေး
အန္တရာယ်တွေကင်းလို့ စီးပွားဥစ္စာရတနာတွေ လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့
ရနိုင်ပါတယ်။ ကြီးပွားနိုင်တယ်၊ ချမ်းသာနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ နေရာ
ဌာနဘဲ။ အဲဒီလိုနေရာ နေရတယ်။ တောကြိုတောင်ကြား အစွန်
အဖျားတို့ အဲဒီလို အရပ်တွေရှိတယ်။ အဲဒီ အရပ်တွေကတော့
စီးပွားဥစ္စာရတနာတွေ ရဖို့ရာမလွယ်ဘူး။

အဲဒီမှာ ပေါ်တဲ့ပစ္စည်းတွေလဲ ပေါ်ပါရဲ့၊ သူက ကောင်း
ကောင်းမွန်မွန်တွေလဲ မဟုတ်ဘူး၊ အသုံးအဆောင်တွေ ပေါ်တဲ့
ပစ္စည်းတွေလဲ ရှိပါရဲ့၊ ဒါပေမယ့်လို့ ပစ္စည်းကောင်းတွေ ကောင်း
သက်ကောင်းတာတွေကတော့ အစွန်အဖျားကျတဲ့ နေရာမှာ
တယ်မရှိဘူး၊ အဲဒီနေရာယူလာဖို့ရာကလဲ မလွယ်ဘူး၊ ဝေးတာနဲ့
အဆက်အသွယ်ကလဲ မရှိဘဲနဲ့ နေရတတ်တယ်၊ တချို့ တချို့
လိုချင်ပါတယ်ဆိုယင် အဲဒီလို အစွန်အဖျားကျတဲ့ နေရာတွေမှာ

ပတိရူပဒေသဝါသစက်ဆိုတာ

ရရှိခက်တယ်။ ဒဲဒီက လူတွေဟာ ဘယ်မှလဲ မရောက်ဖူးဘူး။ သူတို့နေရာတွင် သူတို့နေနေကြတာဘဲ၊ ဒီပြင်အရပ်က အကြောင်း တွေလဲ ဘာမှမသိကြဘူး။ အဲ... သူတို့က တောကြိုဘောင်ကြားမှာ နေနေကြတယ်။ မြို့တို့ သာယာစည်ကားတဲ့ ရွာတို့ဆိုတာ သူတို့ မရောက်ဖူးဘူး။ အစွန်အဖျားတွင်နေနေကြတာ ဘာမှအကောင်း အမွန်တွေကို မသိကြဘူး။

အခုခေတ်ကာလဘော့ဖြင့် ခေတ်အားလျော်စွာ တိုးတက်မှု က ရှိတာနဲ့ နေရာတကာမှာ အကောင်းအမွန်တွေက ပြန့်ပြီးဘော့ သွားတယ်။ အရပ်တိုင်း အရပ်တိုင်း သွားရေး လာရေးတွေကလဲ လွယ်ကူတယ်။ လမ်းပန်းတွေကလဲ သာယာတယ်။ သွားလို့ လာလို့လွယ်ကူတယ်။ အစွန်အဖျားကျတဲ့နေရာတောင် သိပ်မရှိ တော့ပါဘူး။ နည်းနည်းတော့ ရှိပါသေးတယ်။ အဲဒီလို အစွန် အဖျားကျတဲ့ နေရာတောင် နေယင် ကြီးပွားသင့်သလောက် မကြီးပွားဘူး။

လောကမှာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပညာ အကြီးအကျယ် တတ်သိ နားလည် နေပေမယ့်လို့ အစွန်အဖျားကျတဲ့ နေရာမှာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် အလုပ်လုပ်လို့ မဖြစ်ဘူး။ စီးပွားဥစ္စာတွေ ဖြစ်ထွန်းအောင် လုပ်နိုင်တဲ့အရည်းအချင်းရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပေမယ့်လို့ အစွန်အဖျားကျတဲ့ နေရာမှာ သွားနေယင် သိပ်ကြီးကြီး ကျယ် ကျယ် မလုပ်နိုင်ဘူး။ တော်ရုံဘဲ၊ ဒီအရပ်မှာရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ထက်တော့ သူကသာမှာပေါ့။ အရည်အချင်းရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သူများထက်သာဖို့တော့ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သာယာစည်က

တဲ့ မြို့ကြီးများ နိုင်ငံများက အခြေအနေနဲ့ စာကြည့်ယင်တော့ အသေးအပွဲကလေးဖြစ်ပြီးတော့ နေတယ်။

ဒါကြောင့် လောကဘက်ကလဲ ပတိရူပဒေသဝါသ-သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အရပ်မှာနေဖို့က အရေးကြီးတယ်။ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သောအရပ်၊ သာယာစည်ကားတဲ့အရပ်၊ ရွာဖြစ်ဖြစ် မြို့ဖြစ်ဖြစ် အထူးအားဖြင့်တော့ မြို့တွေပေါ့။

မြို့မှာလဲ မြို့ကလေးထက် မြို့ကြီးကဘေးအန္တရာယ်ကင်းတယ်။ စီးပွား ဥစ္စာရတနာတွေလဲ ရအောင် အလုပ်လုပ်မယ်ဆိုယင်ဖြင့် လွယ်လွယ်နဲ့ရနိုင်ပါတယ်ဆိုယင် အဲဒီလို ဌာနတွေ၊ နိုင်ငံအနေ အားဖြင့်လဲ ဖွံ့ဖြိုးကြီးပွားစေနိုင်တဲ့ နိုင်ငံတွေပေါ့လေ။ အဲဒီလို နိုင်ငံတွေကတော့ ကမ္ဘာမှာ ဒီပြင်နိုင်ငံတွေနဲ့ စာကြည့်ယင် နတ် ပြည်လို ဖြစ်တာဘဲ။ အင်မတန်ကောင်းပါတယ်။

အဲဒီလိုနေရာမှာနေယင် ကြီးပွားချမ်းသာနိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် ပတိရူပဒေသဝါသ-သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌ နေရခြင်း ဟာ အရေးကြီးပါတယ်။ ဒါ စက်တစ်ခုဘဲ။ သင့်တင့် လျောက် ပတ်သော အရပ်တော့ စီးပွားဥစ္စာရတနာတွေလဲဖြစ်၊ ကိုယ်အလို ရှိအင်တဲ့ အကျိုးတွေလဲ ဆောင်ရွက်နိုင်တယ်။ အဲဒါက လောက ဘက်က ပတိရူပဒေသဝါသပါဘဲ။

တရားဘက်က ပတိရူပဒေသဝါသကတော့ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ရတနာသုံးပါးမှီခိုရတဲ့နေရာ။ ဘုရားကတော့ ပရိနိဗ္ဗာန် ခံသွားတော့ မရှိဘူး။ ဒါပေမယ့်လို့ ဘုရားကို ရည်စူးပြီးတော့

သုတေသနကောင်း အမှီရတယ်ဆိုတာ

၂၅

တည်ဆောက်ထားတဲ့ ဥဒ္ဓိဿစေတီဆိုတာ ရှိတယ်။ ဆင်းတုတော်တွေ ဘာတွေပေါ့လေ၊ ပရိဘောဂစေတီဆိုတာရှိတယ်။ ဘုရားအသုံးအဆောင်တွေထည့်ထားတဲ့နေရာတွေပေါ့လေ၊ ဓာတ်တော်တွေ အဲဒီဟာတွေ ထည့်ထားတဲ့ နေရာပေါ့လေ၊ အဲဒီလို ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံသွားသော်လည်း ဘုရားအနေနဲ့ အာရုံပြုပြီးတော့ ကိုးကွယ်ဖို့ရာ၊ အရိုအသေပြုဖို့ရာ စေတီတော်တွေ ထင်ရှားတဲ့နေရာတဲ့၊ စေတီတော်ဆိုတာ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိတဲ့စေတီတော်တွေပေါ့လေ၊ ဓာတ်တော်တွေ ဘာတွေ သေသေချာချာ ရှိနေတဲ့စေတီတော်တွေ အဲဒါတွေက အရေးကြီးတယ်။ ဆင်းတုတော်ဆိုယင်တော့ ဓာတ်တော်တွေ ပေါ့ပေမယ့် ဆင်းတုတော်သက်သက်လဲဘဲ ဘုရားပုံတော် အာရုံပြုလို့ ရနေတာပါ။ အဲဒီလို သာသနာ့သွန်းကားတဲ့ အရပ်မှာနေလို့ရှိယင် ဘုရားကိုလဲ ပူဇော်ရ၊ သံဃာတော်ဆိုတာလဲ တွေ့ကြုံရ၊ လူရ၊ တန်းရ၊ အရိုအသေပြုရ၊ ကုသိုလ်တွေပွားတယ်။ အဲဒီလို အရပ်မှာနေတာဟာ ပတိရူပဒေသဝါသတဲ့။ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အရပ်နေလို့ တရားနာရတယ်။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာတွေနဲ့ နီးစပ်ရတယ်။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ ပွားများရတယ်။ ဒါ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အရပ်မှာနေလို့ ဖြစ်ပေါ်တာတဲ့ အကျိုးတွေတဲ့။

၂။ သုတေသနကောင်းအမှီရတယ်ဆိုတာ

သပ္ပုရိသာဝဿယော - သုတေသနကောင်းကို မှီခိုရခြင်းတဲ့၊ ဒါက အရေးကြီးတယ်။ ရှေးဦးစွာ မိဘသုတေသနကောင်းတာ

အရေးကြီးဆုံးတဲ့ မိဘကဗုဒ္ဓသာသနာဝင်ဖြစ်လို့ ဘုရားတရား
 တော်တွေ သိသင့်သလောက် သိထားယင် သားသမီးတွေအား
 အဲဒီ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဘုရားဟောထားတဲ့ တရားတော်တွေနဲ့စပ်ပြီး
 တော့ အသိအလိမ္မာတွေပေးရတယ်။ သားသမီး ကလေးတွေ
 ငယ်ငယ်ကတည်းက စကားပီ နားလည်ဖြစ်ကတည်းက အဲဒီ
 အရှယ်ကစပြီး အသိအလိမ္မာတွေ ပေးရတယ်။

အဲဒီ သားသမီးတွေဟာ မိဘ တည်းဟူသော သူတော်
 ကောင်းကို မှီခိုမှီဝဲရလို့ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာနှင့် စပ်ပြီးတော့
 ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ ပွားရတယ်။ မိဘက သူတော်ကောင်း
 ဖြစ်နေလို့ သီလနှင့်ပြည့်စုံတဲ့ သားသမီးတွေလဲ သီလနှင့် ပြည့်စုံ
 ရတယ်။

မိဘက သူတော်ကောင်းဖြစ်လို့ စေတနာ သဒ္ဓါတရားလဲ
 ကောင်းနေတော့ လူဒါနိပေးကမ်းမှု ဒါနတွေပြုတယ်။ အဲဒီလို
 ပြုရာမှာ သားသမီးတွေလဲ ရောပြီးပြုရတယ်။ ကုသိုလ်တွေပွား
 တာဘဲ။

မိဘက သူတော်ကောင်းတရားတွေ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ကြ
 တယ်ဆိုယင် သားသမီးများကလဲလိုက်ပြီး အားထုတ်ကြတယ်။
 အင်မတန် ကျေးဇူးများပါတယ်။ မိဘသူတော်ကောင်းနဲ့ မှီဝဲ
 ရတာ အကျိုး များပါတယ်။ မိဘသူတော်ကောင်း အပြင်
 လူပုဂ္ဂိုလ် သူတော်ကောင်းတွေ ရှိပါတယ်။ ရဟန်းသူတော်
 ကောင်းတွေ ရှိပါတယ်။ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှီဝဲရတယ်။ သူတော်
 ကောင်းဆိုတာ မိမိကိုယ်တိုင်လဲ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်

အတ္တသမ္မာပဏိဓိစက်ဆိုတာ

၂၇

တယ်၊ သူများတွေကိုလဲ ကောင်းသောအကျင့် ကျင့်ဖို့ရာ ဟော
ပြောတယ်၊ တိုက်တွန်းတယ်၊ မကောင်းသော အကျင့်ကိုတော့
ကိုယ်တိုင်လဲမကျင့်ဘူး၊ သူများလဲမတိုက်တွန်းဘူး၊ သူများ
တွေ မကောင်းပြုပွယ် သူကတတ်လဲ တတ်နိုင်လို့ရှိယင်တော့
ဘေးမြစ်တယ်၊ တားလဲတားမြစ်ရတယ်၊ ဆရာနှင့်တပည့်ဆိုယင်
အရင်းအချာ ဒကာ-ဒကာမတို့ ဘာတို့ဆိုယင်လဲ တားမြစ်ရ
တယ်၊ မဆိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့ သွားပြောလို့ မဖြစ်ဘူး၊
သွားပြောယင် နားထောင်မှလဲမဟုတ်ဘူး။

အဲ သပ္ပုရိသာဝဿယ - သူတော်ကောင်းဖြစ်တဲ့ မိဘမှီဝဲရ
ခြင်း၊ ကလျာဏမိတ္တဖြစ်တဲ့ မိတ်ဆွေမှီဝဲရခြင်း၊ ဆရာသမား
မှီဝဲရခြင်း အဲဒါ အကြောင်းပြုပြီးတော့ ဆရာသမားနှင့်စပ်ပြီး
ဗဟုသုတတွေ ပွားရတယ်၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ ပွားရတယ်၊
ဒါကြောင့် သပ္ပုရိသာဝဿယ-သူတော်ကောင်း မှီဝဲရတာဟာ
အရေးကြီးတယ်၊ မိဘ သူတော်ကောင်းမှ စပြီးတော့ အကုန်
လုံး အရေးကြီးတာဘဲ။

၃။ အတ္တသမ္မာပဏိဓိစက်ဆိုတာ

အတ္တသမ္မာပဏိဓိ - မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်
ထားရမယ်၊ ဒါကလဲ အရေးကြီးတယ်၊ သူတော်ကောင်းက
ညွှန်ကြားပေးမယ်လို့ ကိုယ်က လိုက်နာဦးမှကိုး၊ မိဘတွေက
သားသမီးတွေ ကောင်းစေချင်လို့ ညွှန်ကြားပေးမယ့် သားသမီး
တွေက မလိုက်နာယင် နေရာမကျဘူး။

အခုကျောင်းပိတ်ထားတဲ့အခါဆိုလို့ရှိရင် မိဘတွေ၊ ဆွေမျိုးတွေက သာသမီးတွေ ကောင်းစေချင်လို့ သင်္ကန်းဝတ်ပေး၊ တရားအားထုတ်ဖို့ရာ ကျောင်းပို့ပေး၊ ဒါပေမယ့်လို့ အချို့ သားသမီးတွေက နေရာမကျတလဲရှိတယ်။ အချိုးကျတဲ့ သားသမီးတွေကျတော့လဲ မိဘတွေ ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း ကောင်းပါတယ်။ ကျောင်းရောက်လာလို့ရှိရင် ဆရာသမားတွေဆုံးမတဲ့ အတိုင်း ကောင်းကောင်းမွန်မွန် နေကြ၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြ၊ ဝမ်းသာစရာပါတဲ့၊ ဘေးကမြင်ရတာနဲ့လဲ ဝမ်းသာစရာကောင်းတယ်။ ရွတ်ဖတ်နေတာတွေ ကြားရတော့လဲ သိပ်ဝမ်းသာစရာတွေကောင်းတယ်။ နံနက် စောစောကြီး ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်လို့၊ ဘုရားရှိခိုးလို့၊ မေတ္တာဘာဝနာတွေ ပွားများလို့ ကိုရင်တွေ အားထုတ်ကြတယ်။ အချို့ကလေးတွေ အငယ်လေးတွေဘဲ။ အိမ်မှာနေလို့ရှိရင် ဒီကလေးတွေ နံနက်စောစော ဘယ်ထကြမှာတုံး၊ သူဟာ အိပ်နေတဲ့အချိန်ဘဲ၊ ၆-နာရီကျော် ၇-နာရီမှ ထကြတာ၊ ထ၊ ထချင်းလဲ အိမ်မှာဆိုရင် စားဖို့ရာတွေ တောင်းကြတာဘဲ။

ဟောဒီမှာဆိုရင် အိပ်ရာက နိုးတဲ့အခါ စားစရာလဲ မကျွေးနိုင်ဘူး၊ မျက်နှာသစ်ပြီး ရေလေးဘာလေး သောက်ရင် ဒါရှိတာဘဲ၊ အဲဒါပြီးဘာနဲ့ ဆရာသမား ညွှန်ကြားတဲ့အတိုင်း ဘုရားဝတ်ပြု၊ ဘုရားဝတ်တက်၊ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်၊ မေတ္တာဘာဝနာတွေ ပွားများ၊ တရားအားထုတ်ကြတယ်။ ထူးထူးခြားခြား တရားတွေ မတွေ့ရစေကာမူ အင်မတန် အဖိုးတန်တဲ့

အတ္တသမ္မာပဏိဓိစက်ဆိုဘာ

၂၉

ကုသိုလ်တွေ ပွားသွားတာဘဲ၊ အဲဒါမိဘတွေ ညွှန်ကြားသဖြင့် သားသမီးတွေ အတ္တသမ္မာပဏိဓိ-မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာထား နိုင်တာဘဲ၊ အဲဒီအထဲမှာ အုတ်ကြားမြက်ပေါက်ဆိုတာလို နေရာ မကျတဲ့ တချို့ကလေးတွေကလဲ ပါလာသေးတယ်၊ အများ ထဲမှာဆိုတော့ နည်းနည်းပါးပါး ပါရမှာဘဲ၊

အဲဒါတွေကို ဆရာသမားတွေက အထူး ဂရုစိုက်ရတယ်၊ ကိုယ်ဘော်တွေ အသီးသီး ကိုယ်နဲ့နီးစပ်ရာ ကိုရင်တွေကြည့်ပြီး ဆုံးမရပါတယ်၊ ကိုယ့်ကျောင်းမှာနေတာမဟုတ်ပေမယ့်လို့ ဒီရိပ် သာထဲက ကိုရင်တွေဆိုလို့ရှိရင် ဟိုနား ဒီနား သွားနေကြမှာ သူတို့ဘာလုပ်တာတုန်းဆိုတာ အခြေအနေကြည့်ရမယ်၊ မတော် တာတွေလုပ်ယင် တားမြစ်ပေးမှ နေရာကျမယ်၊ အဲဒါအရေးကြီး တယ်၊ မတော်တာတွေလဲ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်က လုပ်တာဘဲ၊ မိဘ စကားလဲ နားမထောင်၊ ဆရာစကားလဲ နားမထောင်ဆိုတာ ရှိတယ်၊ အဲဒါ အတ္တသမ္မာပဏိဓိ ပျက်နေတာဘဲ။

အခုဟာကတော့ အတ္တသမ္မာပဏိဓိ-မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်နိုင်ယင်၊ ကောင်းစွာထားနိုင်ယင် မိဘတွေ သွန်သင် တဲ့အတိုင်း သရဏဂုံတွေ ချတ်ဖတ်ဆိုလို့ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါးတွေ အရိုအသေပြုလို့ ငါးပါးသီလတွေ ဆောက် တည်ကျင့်သုံးလို့ အပြောအဆို အနေအထိုင်မှစပြီးတော့ အချိုး ကျကျနေသွားတဲ့ သားသမီးတွေဟာ မိဘ၊ ဆရာ အမှီပြုပြီး အတ္တ သမ္မာပဏိဓိ-မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာထားနိုင်တာဘဲ၊ ရဟန်း ဆရာတွေ ဆုံးမတဲ့အတိုင်း ၊ လိုက်နာပြီးတော့ ကျင့်သုံးတာလဲ

အတ္တသမ္မာပဏိဓိ-မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာထားနိုင်တာဘဲ၊ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာထားနိုင်လို့ရှိယင် အဲဒါ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ ပွားတာဘဲ။

၄။ ပုဗ္ဗေစကတပုညတာ စက်ဆိုတာ

အဲဒါ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ထားပြီးတော့ သရဏဂုံ သီလတွေ ရှိရှိသေသေ ဆောက်တည်ကျင့်သုံး၊ ဘုရားရှိခိုး၊ ဘုရားဝတ်ဘက်၊ စာပေကျမ်းဂန်တွေ ရှုတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်၊ ဘာဝနာအလုပ်ကိုပွားများ၊ အဲ လူ့လောကမှာဆိုလို့ရှိယင် ပေးလှူသင့်တဲ့ပစ္စည်း၊ ပေးလှူနိုင်တဲ့ပစ္စည်းကို ပေးလှူ၊ ဒါနကုသိုလ်တွေ ပွားများ၊ အဲဒါတွေဖြစ်ရမယ်။ အဲဒီဟာ ကုသိုလ်တရားတွေဘဲ။ အဲဒီ ကုသိုလ်တရားတွေဟာ ပြုပြီးတဲ့အချိန်ကစပြီး ပုဗ္ဗေစကတပုညတာ ဖြစ်တော့တာဘဲ။ ပြုပြီးတဲ့နောက်ကာလမှာ ရှေးကာလက အလျင်ရက်က၊ အလျင်လက၊ အလျင်နှစ်က ပြုခဲ့တာတွေဖြစ်တဲ့အဘက် ဟော-ပုဗ္ဗေစကတပုညတာ-ရှေး၌ ရှေးဘဝ ရှေးကာလ၌ ပြုခဲ့ပြီးသော ကောင်းမှုရှိခြင်းဘဲ။

ရှေးဘဝ ရှေးကာလက ပြုခဲ့ဖူးသောကောင်းမှုရှိမှ ကောင်းမှုကို ပြုထားမှ ကောင်းကျိုးဆိုတာ ရတာ။ အခု ငယ်ငယ် ရှယ် ရှယ် ကလေးတွေများဆိုယင် ငယ်ငယ်ရှယ်ရှယ်က နေပြီးတော့ အသိအလိမ္မာတွေကို မိဘတွေက သင်ကြားပေးရတယ်။ ပညာတွေ တတ်မြောက်အောင် သင်ရတယ်။ အဲဒီလို ပညာတွေ ရှိရှိ

ပုဗ္ဗေစကတပုညတာစက်ဆိုတာ

၃၁

သေသေ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် သင်ပြီးတော့ ကလေးတွေဟာ တတ်သိသင့်တဲ့ ပညာတွေတတ်လို့ လောကဘက်ကနေ ဘွဲ့ထူး ဂုဏ်ထူးတွေရပြီးတော့ နောင်တစ်ချိန်ကျယင် သူတို့ဟာ စီးပွား ဥစ္စာ ရတနာတွေနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ လူကြီး လူကောင်းတွေ ဖြစ်တာဘဲ။ ရပ်ရွာအကျိုးဆောင်နိုင်တဲ့ ရှေ့ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေဖြစ်တယ်။ မြို့၏ အကျိုးကိုဆောင်နိုင်တဲ့ရှေ့ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေဖြစ်တယ်။ နိုင်ငံအကျိုးကို ဆောင်နိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေဖြစ်တယ်။

သာသနာတော်ဝင်ပြီး ရဟန် ပြုတယ်ဆိုယင်ဖြင့် သာသနာ့ ရှေ့ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်တွေလဲဖြစ်နိုင်တယ်။ အဲဒါ ပုဗ္ဗေစကတပုညတာ နယ်ကနေပြီးတော့ သင်ကြားလေ့လာခဲ့တဲ့ ကောင်းမှုကြောင့် မိဘဝတွင် အကျိုးရဟာဘဲ။ ဒီထက်ရှေးကျတဲ့ ဘဝတွေကနေ ပြုခဲ့တဲ့ ဒါန၊ သီလ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေကြောင့်ဆိုတာကဒဏ္ဍာရီ ပဋိသန္ဓေကတည်းက စပြီးတော့ ကောင်းကျိုးတွေ ပေးလာ တယ်။

အဲဒါကတော့ သံသရာဘဝထဲမှာ ကိလေသာ မကင်းသေး ယင်တော့ ဘဝဆိုတာ ထပ်ကာ ထပ်ကာ ဖြစ်ရမှာဘဲ။ အကြောင်း ကောင်းလို့ရှိယင်ကောင်းတဲ့ဘဝတွေဖြစ်ရမယ်။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု အကြောင်းကောင်း ရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ပဋိသန္ဓေကတည်းက စပြီး တော့ ကောင်းကျိုးတွေရလာတာမို့ ချမ်းသာပြည့်စုံတဲ့ မိဘတွေ ဝမ်းမှူးဖြစ်တယ်။ မိဘတွေကလည်း ချမ်းသာလို့ ပဋိသန္ဓေနေ ကတည်းက ချမ်းချမ်းသာသာဘဲ။

ကုသိုလ်ကောင်းမှု မပြည့်စုံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကျတော့ မိဘတွေ ကလဲ ဆင်းရဲလို့ စားဝတ်နေရေးနဲ့ ပြေးရ၊ လွှားရ၊ သွားရ၊ လာရ၊ မိဘတွေကလဲ ဆင်းဆင်းရဲရဲနှင့် လုပ်ရ၊ ကိုင်ရ နေရာ ထိုင်ခင်းကလဲ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်မရှိတော့ တော်စွာ လျော် စွာ အိပ်နေရ၊ စားစရာလဲ ကောင်းကောင်းမရှိတော့ တော်ရုံ လျော်ရုံ စားရ၊ သောက်ရ၊ ဝတ်စရာကလဲ ကောင်းကောင်းမရှိ တော်ရုံ လျော်ရုံ ဝတ်ပြီးတော့နေရတယ်။ သားသမီးတွေကလဲ ဘယ်ချမ်းသာမတုံး၊ ပဋိသန္ဓေကတည်းကစပြီးတော့ မချမ်းသာ လှဘူး၊ မွေးဖွားပြီးတော့လဲ သူတို့ကို ကောင်းကောင်း မွန်မွန် မပြုစုနိုင်ဘူး၊ အဲဒီလို ဆင်းရဲသွားတာဘဲ၊ အဲဒါဟာ ပုဗ္ဗေစကတ ပုညတာ လိုနေလို့ပါဘဲ။

ပုဗ္ဗေစကတပုညတာ- ရှေးက ပြုတဲ့ ကောင်းမှု ရှိတယ်ဆိုတဲ့ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေက ပဋိသန္ဓေကတည်းက ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ မိဘ ဘေ့ဝမ်းထဲမှာ ဖြစ်ပြီးတော့ ပဋိသန္ဓေကတည်းက ချမ်းချမ်း သာသာဖြစ်ပြီးလာခဲ့တယ်။ မွေးလာတော့လဲ ချမ်းချမ်းသာသာနဲ့ ဘဲကြီးပြင်းလာရတယ်။ တစ်သက်လုံးချမ်းချမ်းသာသာနဲ့ဘဲ နေ ထိုင်ပြီးတော့ သွားရတယ်။ ဒါကြောင့် ပုဗ္ဗေစကတပုညတာ စက်နှင့် ပြည့်စုံဖို့အရေးကြီးပါတယ်။

ရှင်ပြု၊ ရဟန်းခံတယ်ဆိုတာ ပုဗ္ဗေစကတပုညတာပါဘဲ

အခု ရှင်ပြု၊ ရဟန်းခံတယ်ဆိုတာ ပုဗ္ဗေစကတပုညတာဘဲ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေအသစ်ပြုတာပေါ့လေ၊ အခုအနေကတော့

စက်လေးပါး ကောင်းကျိုးဆက်လည်ပုံ

၃၃

အသစ်လို့ ဆိုရမယ်၊ ဒါပေမယ်လို့ နောင်တစ်ချိန်ကျယ်တော့ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာဘဲ၊ ရှေးဘဝက ပြုခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ဆိုတာ ဒါတွေဘဲ။

ပဗ္ဗဇ္ဇမင်္ဂလာ၊ ဥပသမ္ပဒမင်္ဂလာ အကြောင်းပြုပြီးတော့ လူရ တန်းရတယ်၊ သံဃာတွေ မှန်မြတ်သော ဆွမ်း၊ ခဲဖွယ် ဘောဇဉ် တွေ ဆက်ကပ်၊ လူပရိသတ်တွေ ကြွလာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေလဲ ကျေး မေး၊ လူဒါနိုးလို့ အထူးလူဖွယ်တွေ၊ သင်္ကန်းစသည်တွေ လူဒါနိုး ပြီး ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ ပွားရတယ်။

အဲဒါတွေဟာ မနက်ပိုင်းက လူဒါနိုးထားလို့ ညနေပိုင်းဆို ယင် ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာဖြစ်နေပါပြီ၊ ရှေးကပြုခဲ့တဲ့ ကုသိုလ် ကောင်းမှုဘဲ၊ သူက အကျိုးပေးမယ်ဆိုယင် ပေးနိုင်တယ်၊ နက် ဖြန်ခါဆိုတော့ ပြောစရာမလိုဘူး၊ နောက်ကာလတို့ နောက်နှစ် တို့ အဲဒီအခါတွေကျယ်တော့ ယခုကောင်းမှုတွေကို ရှေးက ပြုခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုလို့ ဆိုရတာဘဲ၊ ဒီကုသိုလ်ကောင်းမှု တွေ ပြုထားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ နောက်ကာလမှာ ကြီးပွားချမ်းသာ တာဘဲ၊ နောက်ဘဝ နောက်ကာလတွေမှာ ကြီးပွားချမ်းသာပြီး သွားမယ်၊ အဲဒါ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာဝက်ရဲ့ အစွမ်းဘဲ။

စက်လေးပါး ကောင်းကျိုးဆက်လည်ပုံ

အဲဒီလို ပုဗ္ဗေစကတပုညတာရှိလို့ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်မှာ ဖြစ်တာ “မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန် ရယူလို၏” လို့ ဆုတောင်း ထားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ရနိုင်တဲ့ဘဝပို့ပေးတာဘဲ။

စက်လေးပါးကဏ္ဍတော်-၃

ဗုဒ္ဓသာသနာဝင်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မိဘတွေဝမ်းမှာ ပဋိသန္ဓေနေပြီးတော့ မွေးလာတယ်။ ငယ်ငယ်ကတည်းကစပြီးတော့ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာတွေကို ရိုသေလေးစားလာတယ်။ သိတတ်တဲ့ အရွယ်ရောက်တော့ မိဘတွေ အားပေးကူညီချက်အရ၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပေးချက်အရအားဖြင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ ပွားရတယ်။ ဒါနကုသိုလ် ပွားရတယ်။ သီလကုသိုလ် ပွားရတယ်။ ဘာဝနာကုသိုလ်ပွားရတယ်။ အားထုတ်ရတယ်။ အရေးကြီးတာက ဘာဝနာအလုပ်ဘဲ။ သူက သိပ်အရေးကြီးတာ၊ ဒါန၊ သီလကတော့ အရပ်တိုင်း အရပ်တိုင်း ထိုက်သည့်အားလျော်စွာ ရှိကြပါတယ်။

ဘာဝနာကတော့ မိဘတွေက ဘာဝနာအလုပ်ကို အားထုတ်ထားယင် သားသမီးတွေမှာ ဘာဝနာအလုပ်ကို လုပ်ဖို့ရာ အင်မတန်လွယ်တယ်။ အားလဲထုတ်ဖြစ်တာဘဲ။ ဒီလို မိဘတွေ အားမထုတ်ဘဲနဲ့ သားသမီးတွေကစပြီး အားထုတ်တာလဲတချို့တော့ ရှိပါတယ်။ အဲဒါက မလွယ်ဘူး။ အဲဒီလို ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာတွေ သိပြီးတော့ ကျင့်သုံးအားထုတ်နိုင်တဲ့ အရပ်ဌာနမှာ ပို့ပေးတာဟာ ပုဗ္ဗေစကတပုညတာ-ရှေးကပြုတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုက ပို့ပေးတာတဲ့။

ပတိရူပဒေသဝါသ-သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ် နေရတယ်။ ပဋိသန္ဓေနေကတည်းက သင့်တင့်လျောက်ပတ်တဲ့ မိဘရဲ့ ဝမ်းထဲမှာ ပဋိသန္ဓေနေလာရတယ်။ သပ္ပုရိသာဝဿယလဲရှိပြီး

ရှင်ရာဟုလာဆိုတဲ့ ဘုရားသားတော်ဟာ

၃၅

မိဘသူတော်ကောင်း၊ ဆရာသမားသူတော်ကောင်းတွေနဲ့လဲ မှီရတယ်။

အဲဒါ မှီပြီးတော့ အတ္တသမ္မာပဏိဓိ-မိမိကိုယ်ကိုလဲ ကောင်းစွာ ထားနိုင်တယ်။ ရှေးက ကုသိုလ်ကောင်းမှု အလေ့အလာရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ ကျင့်သုံးဖို့ရာ မခဲယဉ်းဘူး၊ လွယ်ကူတယ်။

ရှေးဘဝတွေကတည်းက အကျင့်ပျက်လာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့ အခုမှ မိဘတွေဆုံးမလို့လဲ နားမထောင်၊ ဆရာသမားတွေက ဆုံးမလို့လဲ နားမထောင် ကိုးလိုး ကန့်လန့်တွေ ယခုအခါ ဖြစ်လာကြတယ်။ အဲဒီ လူတွေကို ရှေးဘဝက ကုသိုလ်ကောင်းမှု နည်းခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေလို့ ဆိုရမှာပါ။

ရှင်ရာဟုလာဆိုတဲ့ ဘုရားသားတော်ဟာ

ရှေးက ကုသိုလ်ကောင်းမှု အလေ့အလာများတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့ ဘာမှ မဆုံးမရပါဘူး၊ လွယ်လွယ်ကူကူဘဲ၊ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တုန်းကဆိုယင် ရှင်ရာဟုလာဆိုတဲ့ ဘုရားသားတော်ဟာ ဆိုဆုံးမလွယ်တယ်လို့ စကားရှိခဲ့တယ်တဲ့။ နှစ်ခါ မပြောရဘူး၊ ပြောစရာရှိယင် တစ်ခါဘဲ ပြောရတယ်။

ပြောစရာလဲ မရှိပါဘူး၊ သူက အခြေ အနေကြည့်ပြီးတော့ ကောင်းတဲ့ အနေအထိုင်နဲ့ နေထိုင်နေတာဘဲ၊ အပြစ်ကင်းအောင် နေ-နေတာဘဲ၊ မနက်တိုင်း မနက်တိုင်း သဲပုံ တစ်ပုံ၊ ပုံလိုက်သေးကယ်၊ သဲတစ်လုံး တစ်လုံးလျှင် သြဝါဒတစ်ခုအနေနဲ့ သဲပုံ

ထဲမှာ ရှိတဲ့ သဲတွေလောက်များပြားတဲ့ ဩဝါဒ အဆုံးအမတွေကို ဆရာ့အထံမှ ရပါစေလို့ ဒီလိုရည်ရွယ်ပြီးတောင် သဲတွေကို ပုံလိုက်သေးတယ်ဆိုတာကိုး။

အဲဒါ ရှေးက ကုသိုလ် ကောင်းမှုတွေ လေ့လာလို့ ကုသိုလ် ကောင်းမှုတွေနှင့် မင်းနိုးပြီးတော့ အတ္တသမ္မာပဏိဓိ-မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ထားနိုင်တာဘဲ။ ပုဗ္ဗေစကတပုညတာ ဖြစ်အောင် စက်တွေက ဒီလိုလည်နေတာ၊ အရဟတ္တမဂ်၊ ဖိုလ် တရားထူး မရသေးယင် ဒီလိုလည်နေတာဘဲ။ နောက်ဆုံး အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ် ရောက်သွားယင်တော့ မလွှဲလျော့ဘူး၊ အဲဒီ မရောက်သေးယင်တော့ သောတာပန်မှလဲ ဘဝတွေ ဖြစ်သေးတာပါဘဲ။ သကဒါဂါမ်မှလဲ ဖြစ်တာဘဲ။ အနာဂါမ်ကတော့ဖြင့် ဗြဟ္မာ့ပြည်ဘဲ ဖြစ်စရာရှိတော့တယ်။ အဲဒါလဲ ဖြစ်တော့ ဖြစ်သေးတာဘဲ။

အဲ....အတ္တသမ္မာပဏိဓိ - မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ထားတဲ့ အတွက် ပုဗ္ဗေစကတပုညတာ-ရှေးကပြုဖူးတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့စက်ရောက်သွားတယ်။ ဒီဘဝက ကောင်းမှုရှိတဲ့အတွက် ဘဝပြောင်းလို့ရှိယင် သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်မှာဖြစ်ရတယ်။

တချို့မှာ ကုသိုလ်က ကောင်းကျိုးတော့ ပေးချင်ပါရဲ့၊ ဒါပေမယ့် အကုသိုလ်တွေကလဲ ရှိနေယင် အဲဒီ အကုသိုလ်တွေက ဝင်နှောင့်ယှက်တာနဲ့ ကောင်းတဲ့အရပ်မနေရဘဲ မသင့်လျော်တဲ့ အရပ် သွားပြီးတော့ မိဘတွေလဲ တော်ရုံ သင့်ရုံ မိဘတွေဆီက

ဒီနေ့ရှင်ပြုရဟန်းခံဟာ သမ္မတ္တိစက်လေးပါးနဲ့ဆိုင်တယ် ၃၇

မွေးပြီးတော့ ဒီလိုနေလာရတယ်၊ အဲဒါ အကုသိုလ်တွေက ဝင်
နှောင့်ယှက်လို့ မသင့်တော်ရာဖြစ်ရတာပါ။ ဒါပေမယ့်လို့ သူ့
ကုသိုလ်ကရှိနေတော့ တဖြည်းဖြည်းကြီးလာတဲ့ အခါကျတော့
သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်ရောက်လာတာ။ သင့်တင့်
လျောက်ပတ်သော အရပ်ရောက်ပြီးတော့ သူတော်ကောင်း မှီဝဲ
လာတာ။ ဆရာသမားကောင်း၊ ဆရာကောင်း၊ သမားကောင်းနဲ့
တွေ့ရတယ်။ တရားတွေလဲ ကျင့်သုံးနိုင်တယ်။ အတ္တသမ္မာပဏိဓိ
အထိ အကုန်လုံး ပြည့်စုံသွားတာ။

ဒါကြောင့် အဲဒီစက်လေးပါးဟာ ပြည့်စုံလို့ရှိယင် စက်
တစ်ပါးတစ်ပါး ကူးစက်ပြီးတော့ စက်လေးပါး တစ်ပတ်ပြန်
လည်နေတယ်။ တစ်ပတ်ပြီးတစ်ပတ်၊ တစ်ပတ်ပြီးတစ်ပတ် သံသ
ရာမှလည်နေတယ်။ ရဟန္တာ မဖြစ်သေးမချင်း ဒီသမ္မတ္တိစက်
တွေ လည်နေတယ်။

သမ္မတ္တိစက်လည်နေယင် ဘဝတိုင်း၊ ဘဝတိုင်း ဘောဂေသု-
စီးပွားဥစ္စာ ရတနာတို့၌၊ မဟန္တတ္ထံ ဝေပုလ္လံ - ကြီးကျယ် ပြန့်
ပြောခြင်းရောက်သတဲ့။ ခဲခဲယဉ်းယဉ်း အားမထုတ်ရဘဲနဲ့ ချမ်း
ချမ်း သာသာ လွယ်လွယ်နဲ့ဘဲ ငီးပွားဥစ္စာရတနာတွေ ပြည့်စုံ
သွားတော့တယ်။

ဒီနေ့ ရှင်ပြုရဟန်းခံဟာ သမ္မတ္တိစက်လေးပါးနဲ့ဆိုင်တယ်

အခု ဒီနေ့ ရှင်သာမဏေပြု၊ ရဟန်းပြု၊ ရှင်သာမဏေ၊ ရဟန်း
ပြုတာကို အကြောင်းပြုပြီးတော့ လူဒါန်းတဲ့ ကုသိုလ်တွေဟာ

အဲဒီ သမ္ပတ္တိစက်လေးပါးနဲ့ဆိုင်တာဘဲ၊ သမ္ပတ္တိစက်လေးပါးနဲ့ ရှေးကပြည့်စုံခဲ့လို့ အထူးအားဖြင့် ပုဗ္ဗေစကတပုညတာ စက်ရှိ ခဲ့လို့ ယခုအခါ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်မှာ နေကြရ တာဘဲ၊ ယခုတစ်ဖန် သင့်တင့် လျောက်ပတ်သောအရပ်မှာ နေ ရလို့ မိဘ၊ ဆရာသမား သူတော်ကောင်းတွေ မှီဝဲရလို့ သူတော် ကောင်းတရားတွေ နာရတယ်။

ရှင်ပြုဖို့ ရဟန်းပြုဖို့ ရှင်ကျင့်ဝတ်တွေ၊ ရဟန်းကျင့်ဝတ် တွေ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတွေကျင့်ဖို့ စိတ်ကူးဖြစ်ရတယ်။

အဲဒါလူကြီးမိဘ ဘိုးဘွားတွေ၊ အရီးအဒေါ်တွေ၊ အဘွား တွေကလဲပဲ ညွှန်ကြားပေးရတယ်။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ ပွား များဖို့ ညွှန်ကြားပေးရတယ်။ ရှေးက ကောင်းမှုရှိခဲ့လို့ အဲဒီ ညွှန်ကြားတဲ့အတိုင်းလဲပဲ ရှင်သာမဏေပြုပြီးတော့ ကျင့်ရတယ်၊ ရဟန်းပြုပြီးတော့လဲ ကျင့်ရတယ်။ ဒီလို ရှင်ပြု၊ ရဟန်းပြုရာမှာ ဒါနကုသိုလ်တွေ ပွားများရတယ်။ ရှင်သာမဏေ မပြုနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက အဲဒီ ကုသိုလ်တွေပွားပြီးတော့ ပုဗ္ဗေစကတပုည တာစက် တစ်ပတ်ပြန်လည်လာပြန်တယ်။ အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တ ဖိုလ် မရသေးမချင်းဟာ ဒီလိုလည်နေမှာဘဲ၊ ကောင်းတဲ့ စက် တွေက တစ်ပတ်ပြီးတစ်ပတ် ပြန်လည်နေတယ်။ မိမိတို့ အလိုရှိ အပ်တဲ့ လောကီကောင်းကျိုး ချမ်းသာတွေနဲ့ အစဉ်တစ်စိုက် ပြည့်စုံပြီးတော့ သွားလိမ့်မယ်၊ နောက်ဆုံး ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်လဲရောက်ပြီးသွားမယ်တဲ့။

အ ကောင်းဆုံးဆုတောင်း

၆၉

ဒါကြောင့်လဲ အဲဒီ နိဗ္ဗာန်ရဖို့ရာ အနေအားဖြင့် ကုသိုလ်
 ကောင်းမှုတွေ ပြုရမှာဘဲ၊ ဒီကနေ့ သံဃာတွေအား မှန်မြတ်
 သော ဆွမ်းကို လှူဒါန်းခြင်း၊ ပြီးတော့ ကြွရောက်လာသော
 ကလျာဏမိတ္တတွေအား မှန်မြတ်သော စားဖွယ် သောက်ဖွယ်တို့
 ဖြင့် လှူဒါန်းခြင်း၊ အထူးပင့်ဖိတ်အပ်တဲ့ ၂၅-ပါးသော အရှင်
 မြတ်တွေအား သင်္ကန်းစသည်တို့ကို လှူဒါန်းခြင်း၊ အဲဒီ ကုသိုလ်
 ကောင်းမှုတွေက ဆုမတောင်းလဲ ကောင်းကျိုးတွေ ပေးမှာပါ
 ဘဲ၊ ဆုတောင်းလို့ရှိယင် မိမိတို့အလိုရှိအပ်တဲ့ ကောင်းကျိုးတွေ
 တိတိကျကျ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ အကျိုးပေးသွားလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမယ့်
 လို့ အကောင်းဆုံးကတော့ ဆင်းရဲခပ်သိမ်းငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်ဟာ
 အကောင်းဆုံးဘဲ။

အကောင်းဆုံးဆုတောင်း

ဒါကြောင့်“ယနေ့ ပဗ္ဗဇ္ဇမင်္ဂလာ၊ဥပသမ္ပဒမင်္ဂလာအကြောင်း
 ပြုပြီး ပြုတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ဟူသမျှကြောင့် ဆင်းရဲ ခပ်သိမ်း
 ငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လျင်မြန်စွာ မျက်မှောက်ပြုရပါလို
 ၏၊ ဆင်းရဲခပ်သိမ်းငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို မျက်မှောက်ပြုရ
 ပါလို၏”လို့ ပဓာနအာ ဖြင့် ဒီလိုဆုတောင်းပြီးတော့ ရေစက်ချ
 အမျှပေးဝေရမယ်၊ မိမိအလိုရှိအပ်တဲ့ လောကီ၊လောကုတ္တရာ
 ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာအပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံကြပါစေ။

ရေစက်ချ

ကဲ....ရေစက်ချမယ်၊ လိုက်ဆိုကြပါ။

အရှင်ဘုရားတို့ တပည့်တော်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ သံသနာတော် ရှည်စွာတည်တံ့ခြင်း၊ ထွန်းကားခြင်း၊ ကြီးပွားခြင်း၊ စည်ပင်ခြင်း အကျိုးငှာ လည်းကောင်း၊ တပည့်တော်တို့သည် သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်၍ နိဗ္ဗာန်ကို လျင်မြန်စွာ မျက်မှောက် ပြုပါရခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ရှင်သာမဏေအဖြစ်ဖြင့် ဝင်ရောက်၍ သာသနဓမ္မ သာသနာ့အမှုတို့ကို ကျင့်သုံးရခြင်းငှာ အလိုရှိကြသော ၁၇-ပါးသော ရှင်လောင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ၁၀-ပါးသော ရဟန်းလောင်း တို့ကို လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်း၊ သပိတ် စသော ပရိက္ခရာတို့နှင့်တကွ သံဃာတော်ထံ၌ အပ်နှင်းလျှောက်ထား၍ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ မြင့်မြတ်သော ရှင်အဖြစ်၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရောက်စေလျက် ပဗ္ဗဇ္ဇမင်္ဂလာကံ၊ ဥပသမ္ပဒမင်္ဂလာကံဆောင်ကြပါကုန်၏။

ဤပဗ္ဗဇ္ဇမင်္ဂလာကံ၊ ဥပသမ္ပဒမင်္ဂလာကံကို ဆောင်ခြင်းဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်ကို ချီးမြှောက်ပါကုန်၏၊ ပူဇော်ပါကုန်၏၊ ဤပဗ္ဗဇ္ဇမင်္ဂလာကံ၊ ဥပသမ္ပဒမင်္ဂလာကံကို အကြောင်းအရင်းပြု၍ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့အား မှန်မြတ်သော ဆွမ်း၊ ခဲဖွယ်၊ ဘောဇဉ်တို့ကို ရှိသေစွာ ဆက်ကပ် လှူဒါန်း ကျွေးမွေးကြပါကုန်၏၊ ယောဂီအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့အား လည်း

ဆုတောင်း

၄၁

ကောင်း၊ ကြွရောက်လာသော ကလျာဏမိတ္တ မိတ်ဆွေအပေါင်း၊
 သူတော်ကောင်းတို့အားလည်းကောင်း၊ မှန်မြတ်သော စားဖွယ်
 သောက်ဖွယ်တို့ဖြင့် ကျွေးမွေး လှူဒါန်းပါကုန်၏။ ထိုမှ တစ်ပါး
 ဥပသမ္ပဒကံ ဆောင်တော်မူကြသော အထူးအားဖြင့် ပင့်ဖိတ်
 လျှောက်ထားအပ်သော သီလအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့နှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူကြသော ၂၅-ပါးသော သံဃာတော် အရှင်မြတ်
 တို့အား သင်္ကန်းတစ်စုံစီ၊ မျက်နှာသုတ်ပဝါ၊ လွယ်အိတ်၊ ယပ်
 တောင် တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုငွေတို့မှ ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့သော
 ရဟန်းတော်တို့အား အပ်စပ်သော လိုရာရာ ပစ္စည်းတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အသီးသီးပိုင်းခြား၍ ရေစက်သွန်ချကာ လှူဒါန်းပါ
 ကုန်၏။ ဝတ္ထုငွေတို့ကို အရှင်ဘုရားတို့၏ ကပ္ပိယကာရကထံ၌
 အပ်၍ ထားပါကုန်အံ့။ အလိုရှိသောအခါ အလိုရှိအပ်သော
 ပစ္စည်းကို ကပ္ပိယကာရကထံမှ တောင်းယူ၍ သုံးဆောင်တော်
 မူကြပါ။

ဆုတောင်း

အရှင်ဘုရားတို့ ဤကောင်းမှု အပေါင်းသည် အာသဝေါ
 တရားလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ်ဉာဏ်၊
 ဖိုလ်ဉာဏ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို ရှက်ဆောင်ပါစေသတည်း။

ဤကောင်းမှုကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် ဘေးအန္တရာယ် ဟူ
 သမျှမှ အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်ကြ၍ အသက်ရှည်ခြင်း၊ အနာ
 ကင်းခြင်း၊ ကျန်းမာခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း အစရှိသော လိုလား

၄၂

စက်လေးပါး တရားတော်ကြီး

တောင့်တအပ်သော လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ မင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် အခါခပ်သိမ်း ပြည့်စုံကြ၍ ဆင်းရဲ ခပ်သိမ်းတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ လျင်မြန်စွာ ရောက်ရပါလိုကုန်၏ အရှင်ဘုရား။

အမ္မဓဝ

ဤကောင်းမှု ကုသိုလ်အပေါင်းတို့၏ အဖို့ဘာဝကို အမိအဘ ဆရာသမားတို့အားလည်းကောင်း၊ အဆွေအမျိုးတို့အား လည်းကောင်း၊ ဤအရပ်၌ ရောက်ရှိနေသော ပရိသတ် အပေါင်းအား လည်းကောင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ အသီးသီးသော အိမ်စောင့်နတ်၊ လောကကို စောင့်ရှောက်သောနတ်၊ သိကြားမင်း၊ ယမမင်း အစရှိသော နတ်အပေါင်းတို့အားလည်းကောင်း ရှေးဦးစွာ အထူး သဖြင့် အမ္မပေးဝေပါကုန်၏။ အလုံးစုံသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့အားလည်း အမ္မပေးဝေပါကုန်၏။

အလုံးစုံသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် အမျှရကြ၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကြပါစေ။

အမ္မ - အမ္မ....အမ္မ ယူတော်မူကြပါကုန်လော့။

သာဓု....သာဓု....သာဓု....။

စက်လေးပါးသရုပ်

ကတမာနိ စတ္တာရိ-အဘယ်လေးပါးတို့နည်းဟူမူကား၊ ပတိ
ရူပဒေသဝါသော၊ သပ္ပုရိသာဝဿယော၊ အတ္တသမ္မာပဏိဓိ၊
ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ။

၁။ ပတိရူပဒေသဝါသော - သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော
အရပ်၌ နေရတာက စက်တစ်ပါး၊ စက်ဝိုင်းရဲ့ အစိတ်
အပိုင်းကလေး တစ်ခုပါဘဲ။

၂။ သပ္ပုရိသာဝဿယော - သူတော်ကောင်းကို မှီဝဲရတာ
ကလဲ စက်တစ်ပါး။

၃။ အတ္တသမ္မာပဏိဓိ - မိမိကိုယ်တိုင် ကောင်းစွာ ဆောက်
တည်ထားတာကလဲ စက်တစ်ပါး။

၄။ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ-ရှေးဘဝ ရှေးကာလ၌ ပြုခဲ့ဖူး
သော ကောင်းမှုရှိတာကလဲ စက်တစ်ပါး။

အဲဒီ စက်လေးပါးဘဲ၊ ဒီစက်လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံတဲ့
တွေမှာ ဒီစက်တွေ ထပ်ကာ ထပ်ကာ လည်နေတယ်
လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ စီးပွားဥစ္စာ ရတ
ကြီးကျယ်ခြင်း၊ မြင့်မြတ်ခြင်းသို့ မကြာခင်ရောက်တာဘဲ
ချမ်းသာတွေနဲ့ ကြီးပွားချမ်းသာနေတယ်လို့ ဆိုလိုပါ။